

"Милозвучність, обґрунтована конкретними лінгвістичними чи фізичними параметрами, стає науковим поняттям", – цілком слушно зазначає Н.І.Тоцька[2,15].

Отже, милозвучність української мови - один з елементів, які вирізняють її з-поміж інших мов

Список використаних джерел

1. Лосев А.Ф. История античной эстетики: Ранняя классика. М., 1994. С. 442.
2. Тоцька Н.І. Засоби милозвучності української мови. Українське мовознавство. К., 2000. Вип. 22. С. 3.
3. Тахо-Годи А.А. Комментарии. Античные риторика. М., 1978. С. 326.
4. Wessely K. Ephesiagrammata. Wien, 1886. S. 35

Науковий керівник: Зімонова О. В., ст. викладач кафедри СГН

РЕЛІГІЯ - ЯК МІРИЛО МОРАЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Кюрчева Ю.С., *kyurcheva2017@gmail.com*

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Актуальність. Актуальність обраної теми дослідження полягає в тому, що в минулі часи релігійний і управлінський апарати в державі, часто, були тісно пов'язані. Тобто, одночасно з мирською, світською владою, в країні існувала та діяла і релігійна. Релігійні формування і культи, навіть після того, як перестали утворювати єдине ціле з владними органами, мали беззаперечно велике значення в житті суспільства, диктували свої норми поведінки, в разі розбіжності яких зі світськими, нерідко виникали конфлікти, що перестали в збройне протистояння і часто призводили до значних і трансформаційних змін в соціальному, політичному житті однієї або, навіть, декількох держав.

Отже, якщо прийняти до уваги увесь досвід минулих років, з впевненістю можна сказати, що релігія відігравала важливу роль у житті майбутніх поколінь.

Наслідком процесів, що протікають в сучасній релігійній свідомості, стає поява великої кількості сект, які вже не претендують на наслідування певним релігійним традиціям і єдино вірні виклади вчень Христа, Будди або Мохамеда, але свідомо відхрещуються від всіх офіційних релігій, встановлюючи нові моральні орієнтири і проголошуючи нові цінності. Однак проблема полягає не в тому, що на зміну не знаходять відгуку в серцях віруючих традиційних цінностей приходять інші, а в тому, що велика кількість таких релігійних формувань мають деструктивний характер, орієнтуючись не на повернення релігійності в секуляризований світ, а на обман людей і використання їх довіри в своїх комерційних інтересах. [2]

Висновки. У наш же час технічного і наукового прогресу, релігійні аспекти не займають в житті більшості людей центральної, основної позиції. Роль релігії в пізнанні світу замінила наука, роль релігійних норм в регулюванні суспільних відносин перебрали на себе норми права - закону, управлінські функції, раніше притаманні релігійним утворенням, перебрали на себе державні органи влади, частина цих функцій в ході еволюційного розвитку суспільства, в свою чергу, атрофувалась (як то, благословення на шлюб, нове починання, тощо), каральні функції, властиві релігії також перебрали на себе державні органи. Чим же стала релігія для сучасного суспільства? Найбільш очевидна відповідь на це питання - «опіумом» для одних, засобом заробітку - для інших. Як плачевно і цинічно це не звучало б, але варто звернути увагу на відвідувачів сучасних релігійних організацій - вони умовно поділяються на дві групи: одні шукають в релігії розради, прощення, заспокоєння, інші ж - наживи. Кого з них більше - сказати складно. Не можна говорити про те, що релігія - рудимент, що вона не важлива в житті суспільства або не важлива для сучасної людини в

цілому - просто в наш час товарно-ринкових відносин, все частішого ставлення матеріальних цінностей вище моральних, її роль зводиться, переважно, до виконання двох позначених функцій.

Список використаних джерел:

1. Цінності української молоді. Результати репрезентативного соціологічного дослідження становища молоді. Переяслав-Хмельницький: ПП «СКД» 90 с. URL:http://dsmsu.gov.ua/media/2016/11/03/23/Zvit_doslidjennya_2016.pdf
2. Щербакова Н. В. Формирование и развитие новых ценностных ориентиров украинской студенческой молодежи под влиянием процесса секуляризации. Культурологічний вісник: науково-теоретичний вісник Нижньої Наддніпрянщини. Запоріжжя : Просвіта, 2012. Вип. 29. С. 191-195.

Науковий керівник: Щербакова Н.В., к.ф.н., ст. викладач кафедри СГН.

НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНА СПЕЦИФІКА УКРАЇНСЬКОГО МОВЛЕННЄВОГО ЕТИКЕТУ

Лаврова І.С., ira.lavrova66@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Етикет є невід'ємною частиною нашого життя. З етапом розвитку людства етикет займає дедалі більших масштабів. Знайомитися з цим терміном варто, яким би складним він не був, бо в подальшому, він нам, безсумнівно, стане в нагоді і зробить з нас відмінного співрозмовника. Нюанси українського етикету залежать від кожної людини, незалежно від статі і віку. У науковій літературі проблеми мовленнєвого етикету та його національно-культурної специфіки знайшли своє відображення в працях багатьох лінгвістів. Мовознавці досліджують історичні передумови формування українського мовленнєвого етикету; шляхи відродження та оновлення на сучасному етапі; розкривають його сутність та функції.

Мета нашої роботи – проаналізувати особливості українського мовленнєвого етикету, зокрема форми вітання, звертання, прощання та подяки.

Мовний етикет в тій чи іншій формі існував завжди. Культура спілкування має обрядові корені. Слово для наших предків мало священну силу. Вони вірили, що мова впливає на людей і навколишній світ. Вважалося, що лише за допомогою слів можна викликати якісь події або уникнути їх.

Мовленнєвий етикет – система стандартних, стереотипних словесних формул, уживаних у ситуаціях, що повторюються повсякденно: вітання, прощання, вибачення, запрошення, побажання тощо, які в процесі мовлення не створюються, а відтворюються в типових комунікативних ситуаціях, що полегшує спілкування [1, с.261]. Для того щоб швидко встановлювати відносини, краще розуміти один одного, люди виробили правила поведінки в різних ситуаціях. Ці правила ніде не зафіксовані, ніхто не може вимагати їх виконання в наказовій формі, однак їх застосування значно полегшує спільну діяльність людей, спрощує розв'язання складних життєвих ситуацій.

Особливого значення для початку відповідної комунікації мають такі етикетні ситуації як **вітання та звертання**. **Вітання** – це «слова або жести, звернені до кого-небудь під час зустрічі на знак прихильного ставлення до когось» [2, с.148]. Українська мова багата на вітальні формули. Вислови типу *доброго ранку, добрий день, добрий вечір* є стилістично нейтральними. Стягнене *Добридень!* у літературному мовленні нині вживається рідко, а *Добридень!* майже вийшло з ужитку. Формулами *Вітаю!; Радий вітати!; Моє шанування!* вітаються зазвичай люди старшого і середнього покоління. У широких соціальних сферах, але також здебільшого людьми старшого і середнього віку використовується вислів *Доброго*